

بررسی توزیع طبیعی اسید سیالیک در روند اسپرماتوژنز موش

* فرزانه زمان سلطانی، دکتر علیرضا محمودیان، دکتر حسن علوی، دکتر علیرضا فاضل

* گروه علوم تشریحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه

گلیکوکانجوگیتها در تکثیر، تمایز و میان کنش های سلولی و همچنین فرایند اسپرماتوژنز و لقاح نقش بسیار مهمی دارند. در میان این ترکیبات اسید سیالیک نقش منحصر به فرد و مهمی دارد. مطالعات قبلی صورت گرفته اهمیت و ضرورت وجود این قند انتهایی را در اسپرماتوژنز، بلوغ اسپرم و لقاح نشان داده اند. با توجه به اهمیت این ترکیب و عدم بررسی توزیع طبیعی آن در سلولهای بیضه تاکنون، بر آن شدیم تا با استفاده از روش لکتین هیستوشیمی و لکتین Wheat germ agglutinin(WGA) متصل به Horse radish peroxidase که به طور اختصاصی به این قند متصل می شود، توزیع طبیعی این قند را بررسی کنیم. وجود یک الگوی طبیعی می تواند شناخت موارد پاتولوژیک ایجاد شده توسط عوامل مختلف را میسر سازد. نتایج به دست آمده افزایش تدریجی محتوای اسید سیالیک را در سلول های اسپرماتوگونی تا تشکیل اسپرماتید یا پایان تقسیم میوز نشان می دهد که با کاهش قابل توجه آن در اسپرماتیدهای اولیه پیگیری شده و مجدداً در مراحل بعدی اسپرماتوژنز افزایش میزان اسید سیالیک تا بلوغ اسپرم مشاهده می شود. در سلول های سرتولی نیز به طور متوسط و سلول های لیدیگ واکنشی قوی ایجاد می شود. این نتایج ضرورت حضور اسید سیالیک را به عنوان پوششی بر روی گیرنده ها و آنتی ژن های سطحی سلول و/ یا عملکرد آن به عنوان یک گیرنده اختصاصی در تمایز اسپرماتوگونی ها و تقسیم میوز نشان می دهد. افزایش محتوای اسید سیالیک در اسپرمیوژنز و اسپرم بالغ احتمالاً بیشتر در ارتباط با نقش پوششی آن بر روی آنتی ژن های سطحی اسپرم می باشد تا نقش گیرندگی آن. حضور گلیکوکانجوگیتهای حاوی اسید سیالیک در سلول های لیدیگ می تواند در ارتباط با اتصال این ترکیبات به تستوسترون و انتقال آن به جریان خون یا لوله های منی ساز باشد.

کلمات کلیدی: اسپرماتوژنز، لکتین، اسید سیالیک، بیضه، گلیکوکانجوگیت.

مقدمه

اختصاصی سلول به سلول باشند. همچنین در اعمال دیگر سلولی نظیر پینوسیتوز و تکثیر نیز ممکن است درگیر باشند. بنابراین احتمالاً گلیکوپروتئین های غشاء از عوامل مهم تمایز و تداخل عمل در طول اسپرماتوژنز در پستانداران هستند که تکثیر میتوزی و میوزی تغییرات برجسته در شکل سلول و اتصالات و چسبندگی های سلولی وسیع بین سلولهای زایا و سرتولی را فراهم می کنند (۷). این ترکیبات علاوه بر غشاء در تشکیل اکروزوم نیز دخالت دارند (۵). بسیاری از آنزیمهای اکروزومی نظیر: هیالورونیداز، ساختار گلیکوپروتئینی دارند. در مورد عمل و تشکیل پلی ساکاریدهای اکروزوم اطلاعات کمی وجود دارد ولی عمل آنها را در ارتباط با ظرفیت گیری و فعال

اسپرماتوژنز یکی از جالبترین مکانیسمهای تکامل سلولی است که در آن سلولهای بنیادی و دیپلوئید اسپرماتوگونی اسپرماتوزوای هاپلوئید را ایجاد می کنند (۱۲). شروع این فرایند در بیضه و بلوغ متعاقب آن در اپیدیدیم مستلزم عبور از چندین مرحله است که منجر به ایجاد اسپرماتوزوای متحرکی می شود که قادر به بارور کردن تخمک می باشد. شواهد فراوانی نشان می دهند که غشاء پلاسمایی ویژگی های متفاوتی را در طول اسپرماتوژنز کسب می کند (۵).

گلیکوپروتئینهای غشاء پلاسمایی در تمایز سلولی بسیاری از سیستمهای بیولوژیک نقشی تعیین کننده دارند. تصور می شود این ترکیبات در سطح سلول میانجی میانکنشهای

اخیرا لکتین‌های متصل به فلوروکرمها، فریتین یا پراکسیداز برای ردیابی حضور گلیکوکانجوگیته‌ها با واحدهای قندی خاص در بافت‌ها و سلول‌ها به طور وسیعی به کار گرفته شده‌اند (۴). این مواد پروتئین‌هایی هستند که به وسیله تفاوت تمایزشان برای اتصال به کربوهیدرات‌های ویژه مشخص می‌گردند. لکتین‌ها ابزاری سودمند برای بررسی سطح سلول پیگیری تمایز سلولی یا تغییرات سلولی و بررسی ساختمان و سازماندهی قندهای غشاء سلول می‌باشند (۶). یکی از این لکتین‌ها Wheat germ agglutinin (WGA) or *Triticum vulgare* می‌باشد که به طور اختصاصی به قند اسید سیالیک متصل می‌شود (۵، ۱۰، ۱۱). با توجه به اینکه توزیع طبیعی اسید سیالیک در روند اسپرماتوژنز در موش تاکنون مورد بررسی قرار نگرفته است، برای تعیین الگوی توزیع طبیعی این ماده در فرایند اسپرماتوژنز موش با استفاده از لکتین WGA این بررسی صورت گرفت. وجود یک الگوی طبیعی باعث می‌شود تا در مطالعات بعدی بتوانیم موارد پاتولوژیک را که بر اثر عوامل مختلف ممکن است رخ دهد، تشخیص دهیم.

مواد و روش کار

روش تهیه بافت و آماده سازی مقاطع: این بررسی بر روی ۱۵ موش مذکر بالغ از نژاد BALB/c با سنین ۲ تا ۴ ماهه، تهیه شده از مرکز سرم سازی رازی مشهد، انجام شد. تحت شرایط بیهوشی با کلروفورم، بیضه‌ها، خارج و به مدت ۴۸ ساعت در فیکساتورهای B4G (۲، ۱) و بوئن (۵) قرار گرفتند. B4G شامل شش درصد کلرید مرکوریک، یک درصد گلو تارالدئید و یک درصد استات سدیم می‌باشد (۱). پس از فیکساسیون مراحل آماده سازی و معمولی یعنی آب‌گیری در الکل‌های صعودی، شفاف سازی در گزبلل، آغشته سازی و قالب‌گیری با پارافین را طی کرده و از بلوک‌های پارافینی به دست آمده برش‌های ۵ میکرونی تهیه شد (۵).

سازی اکروزوم دانسته‌اند (۱۳). در میان این گلیکوکانجوگیته‌ها اسید سیالیک دارای نقش برجسته و مهمی است. پوشاندن نواحی آنتی ژنیک و شناسایی موجود بر روی اسپرم توسط اسید سیالیک باعث حفاظت اسپرمها در حین عبور از مسیر تناسلی مؤنث می‌شود. این در حالی است که پس از رسیدن اسپرم به تخمک برداشته شدن اسیدسیالیک از غشاء پلاسمایی برای ظرفیت‌گیری مورد نیاز است و باعث می‌شود که آنتی ژن‌ها و لیگاندهای خاص کربوهیدراتی مسئول شناسایی منطقه شفاف تخمک در سطح اسپرم ظاهر شوند (۱۰). گانگلیوزیدها گلیکولیپیدهای پیچیده‌ای هستند که حاوی حداقل یک عامل اسید سیالیک هستند (۴). گانگلیوزیدهای کمپلکس برای انتقال تستوسترون از سلول‌های لایدیگ به داخل لوله منی ساز و جریان خون ضروری هستند. این ترکیبات در اسپرماتوژنیز نقش اساسی دارند (۱۵).

مطالعات صورت گرفته قبلی در گونه‌های مختلف حیوانات اهمیت اسید سیالیک را نشان می‌دهند. به عنوان مثال تجویز مزمن ماری جوآنا در سگ باعث نکروز و دژنره شدن لوله‌های منی ساز و توقف کامل اسپرماتوژنز می‌گردد. کاهش میزان اسید سیالیک در سلولهای بیضه و اپیدیدیم یکی از یافته‌های این بررسی بوده است (۸). مطالعه دیگر صورت گرفته در مورد اثرات الکل بر بلوغ اسپرم تاثیر منفی الکل بر بلوغ اسپرم را نشان داده است و یکی از یافته‌های این بررسی نیز کاهش میزان اسید سیالیک اسپرم بوده است (۱۴). عبور اسپرم از اپیدیدیم نیز که منجر به بلوغ کامل اسپرم می‌گردد نیز همراه با افزایش اسید سیالیک گزارش شده است (۹). موش‌های مذکری که به صورت هموزایگوت در ژن سازنده آنژی می که مسئول ساخت گانگلیوزیدهای کمپلکس می‌باشد نقص دارند، عقیم هستند که ارتباط احتمالی آن با نقش اسید سیالیک در انتقال تستوسترون از سلول‌های لیدیگ به لوله‌های منی ساز و جریان خون را مطرح ساخته است (۱۵).

و زیگوتن تقسیم اول میوز، به تدریج بر شدت واکنش افزوده می‌شود و در ابتدای پاکیتن واکنش قوی (+ + +) سیتوپلاسمی در آن دیده می‌شود (تصویر ۲ و ۳). در مراحل انتهایی پاکیتن علاوه بر واکنش سیتوپلاسمی در ناحیه گلژی نیز واکنش شدید (+ + + +) ملاحظه می‌شود و بالاخره در مرحله دیاکینز که هسته رویت نمی‌گردد، واکنش در اسپرماتوسیت اول در سیتوپلاسم شدید (+ + + +) می‌شود (تصویر ۴). همین شدت واکنش در اسپرماتوسیت II که به ندرت و فقط در مرحله XII اسپرماتوزنسز رویت می‌گردد، حفظ می‌شود ولی از شدت واکنش در اسپرماتیدهای گرد در ابتدا به شدت کاسته می‌شود و به یک واکنش متوسط سیتوپلاسمی (+ +) محدود می‌گردد که با پیشرفت بلوغ در اسپرماتیدهای اولیه یا گرد نقطه مدوری با واکنش قوی (+ + +) در آن ظاهر می‌شود (تصویر ۱ و ۲ و ۳) و در مراحل بعدی تکامل اسپرماتید از حالت مدور به صورت هلالی یا کلاهکی تغییر شکل داده و توسعه می‌یابد و بر شدت واکنش سیتوپلاسمی نیز افزوده می‌گردد (تصویر ۱). در اسپرماتیدهای انتهایی (مراحل ۱۶-۱۰ اسپرمیونز) واکنش سیتوپلاسمی (+ + +) و واکنش در آکروزوم شدید (+ + + +) می‌گردد (تصویر ۴). در مورد سلول‌های سرتولی، به خصوص در سیتوپلاسم راسی واکنش متوسط (+ +) دیده می‌شود و به نظر می‌رسد شدت واکنش در سیتوپلاسم راسی از نواحی قاعده‌ای شدیدتر است. واکنش سلول‌های لیدیگ به WGA متوسط (+ +) به نظر می‌رسد (تصویر ۲).

نمونه‌های فیکس شده با محلول بوئن

واکنش عمومی نسبتاً قوی در کلیه عناصر و سلول‌ها و بافت بینابینی بیضه ملاحظه شد. این یکنواختی ارزیابی تکامل سلول‌ها و همچنین آکروزوم را مشکل ساخته و ظاهراً بین سلول‌ها و ساختمان‌های مختلف از نظر شدت واکنش تفاوت بارز و چشمگیری به نظر نمی‌رسید به جز این که با وجود یکنواختی واکنش اسپرماتیدهای انتهایی واکنش شدیدتری ایجاد کرده بودند.

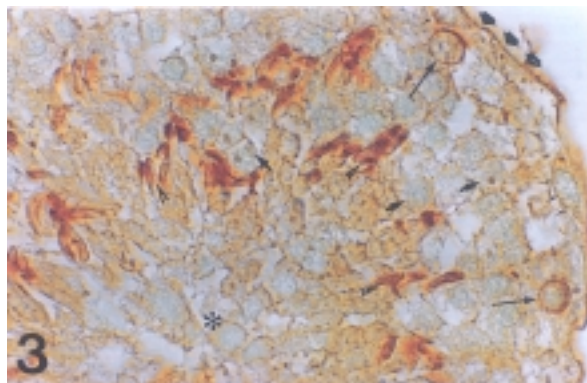
روش لکتین هیستوشیمی: مقاطعی که با B4G فیکس شده بودند، به منظور برداشتن کامل املاح مرکوریک موجود در فیکس (B4G) به مدت ده دقیقه در محلول Alcoholic iodine قرار گرفتند (۱). پس از شستشو به مدت نیم ساعت در محلول بافر فسفات سالین قرار گرفتند (۱). بر روی هر لام چند قطره لکتین Wheat germ agglutinin (WGA)، رقیق شده با بافر فسفات به نسبت ۱:۱۰۰ ریخته شد (۲، ۳). این لکتین به صورت کونژوگه با Horse radish peroxidase (HRP) از شرکت سیگما خریداری شده بود.

پس از گذشت ۲ ساعت، کلیه لامها با بافر فسفات سالین شسته و به مدت ده دقیقه در مجاورت (DAB) Diaminobenzidine با غلظت ۰.۳٪ در بافر فسفات که به آن ۲۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه افزوده شده بود، قرار گرفتند. سپس کلیه لامها به مدت پنج دقیقه در محلول آلسین بلو با pH= ۲/۵ به منظور ایجاد رنگ زمینه قرار گرفتند. پس از آن مراحل معمول آزمایشگاهی برای آماده سازی لامها صورت گرفته و لامهای آماده شده با میکروسکوپ معمولی نوری بررسی شد (۱، ۲، ۳) براساس شدت واکنش در سلولهای مختلف و با استفاده از روش Gong & Stefes نمرات صفر تا ۴+ برای هر یک از آنها منظور شد.

نتایج

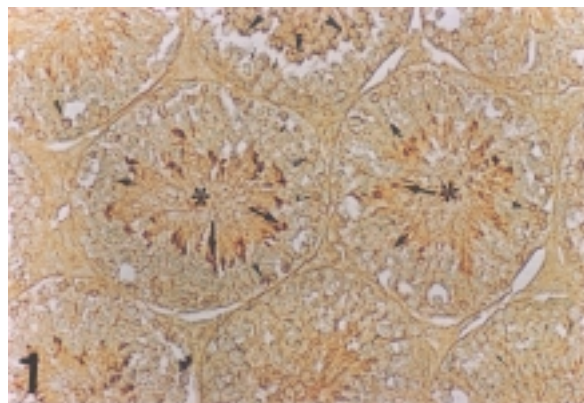
نمونه‌های فیکس شده با (B4G)

اسپرماتوگونی نوع A، در کلیه مقاطع لوله‌های منی ساز و در تمام مراحل اسپرماتوزن واکنش سیتوپلاسمی واکنش متوسطی (++) را نشان داد (تصویر ۳ و ۴). اسپرماتوگونی نوع B نیز که فقط در مرحله V و IV در لوله‌ها ظاهر می‌شود، واکنش متوسط (++) سیتوپلاسمی نشان داد. اسپرماتوسیت اول در مراحل مختلف تکامل خود به نحو متفاوتی واکنش ایجاد کرده بود، به این صورت که در فاز استراحت خود همانند اسپرماتوگونی واکنش متوسط (++) سیتوپلاسمی ظاهر می‌کند ولی با تکامل در مراحل لپتون

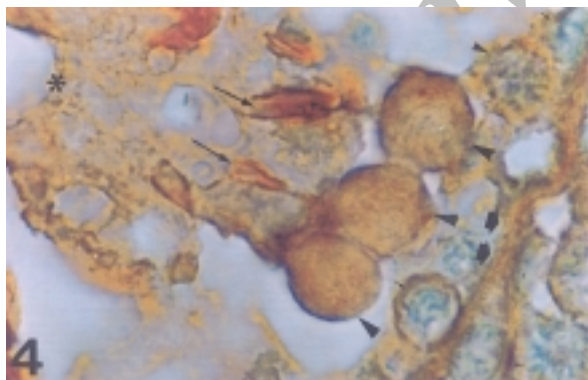
تصویر ۳: مقطع عرضی بخشی از یک لوله منی ساز، بزرگنمایی ۴۰×۱۰×۲/۵، لکتین WGA.

ستاره: مجرای لوله منی ساز، پیکان کوتاه و پهن: غشاء پایه لوله منی ساز، فلش کوچک: اسپرماتوگونی، پیکان بلند: اسپرماتوسیت اول در ابتدای پاکتین، پیکان کوتاه: اسپرماتید اولیه در ابتدای اسپرمیونز، سرفلش: اسپرماتید انتهایی.

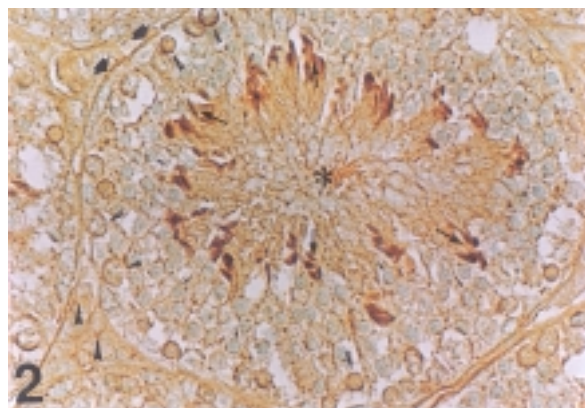
تصویر ۱: مقطع عرضی لوله های منی ساز، بزرگنمایی ۲۰×۱۰×۳/۳، لکتین WGA.

ستاره: مجرای لوله منی ساز، فلش کوچک: اسپرماتوسیت اول در انتهای پاکتین، سرفلش کوچک: اسپرماتوسیت اول در ابتدای پاکتین، پیکان کوتاه: اسپرماتید گرد یا اولیه در مراحل اول اسپرمیونز، سرفلش بزرگ: اسپرماتید گرد یا اولیه در مراحل انتهایی تکامل خود، پیکان بلند: اسپرماتید انتهایی (late).

تصویر ۴: مقطع عرضی بخشی از یک لوله منی ساز، بزرگنمایی ۱۰۰×۱۰×۲/۵، لکتین WGA.

ستاره: مجرای لوله منی ساز، پیکان کوتاه و پهن: غشاء پایه لوله منی ساز، فلش کوچک: اسپرماتوگونی، سرفلش کوچک، اسپرماتوسیت اول در مرحله زیگوتن، سرفلش بزرگ: اسپرماتوسیت اول در مرحله دیاکینز، فلش بزرگ: اسپرماتید انتهایی در مرحله ۱۲ اسپرمیونز.

تصویر ۲: مقطع عرضی یک لوله منی ساز، بزرگنمایی ۴۰×۱۰×۳/۳، لکتین WGA.

ستاره: مجرای لوله منی ساز، سرفلش کوچک: اسپرماتوسیت اول در مرحله پاکتی، فلش کوچک: اسپرماتید اولیه در مراحل ابتدایی اسپرمیونز، پیکان بزرگ: اسپرماتید انتهایی، سرفلش بزرگ: سلول های لیدینگ در بافت بینابینی، پیکان کوتاه: غشاء پایه لوله منی ساز.

بحث

انتهایی می‌شود. که به فعالیت آنها در يك زمان خاص از تکامل نیازی نیست و یا به عنوان يك گیرنده فعالیت آنها باید مهار شود. با توجه به این مطلب ممکن است اسید سیالیک در این ناحیه از لوله‌های منی ساز باعث جلوگیری از رسیدن لیگاند‌هایی باشد که در صورت اتصال آنها به گیرنده‌های غشاء باعث بروز اختلال در فرایند اسپرماتوزنز می‌گردد. پس از انجام تقسیم میوز به نظر می‌رسد که نیاز به اسید سیالیک به عنوان گیرنده یا پوشاننده قند انتهایی ویا احياناً هر دوی این موارد کاهش می‌یابد که به صورت کاهش ناگهانی واکنش به WGA در اسپرماتیدهای اولیه ظاهر می‌گردد. با تکامل اسپرماتیدها محتوای اسید سیالیک به صورت تدریجی افزوده می‌شود که نیاز مجدد به نقش اسید سیالیک را مطرح می‌کند. در این مورد خاص با توجه به بررسی‌های انجام شده قبلی نقش پوشاندگی اسید سیالیک بیشتر مطرح است. مطالعات صورت گرفته بر روی اسپرم‌هایی که تحت اثر سیالیداز قرار گرفته اند، نشان داده است که از میزان لقاح توسط این سلولها در مقایسه با انواع طبیعی به میزان چشمگیری کاسته می‌شود. علت این کاهش را ظاهر شدن گیرنده‌های سطحی غشاء اسپرم دانسته‌اند که به صورت آنتی ژنیک عمل کرده و باعث می‌شود تا تعداد زیادی از آنها در حین عبور از دستگاه تناسلی مؤنث توقیف شده و از بین بروند و در نتیجه با کاهش میزان اسپرم‌ها از میزان لقاح نیز کاسته می‌شود (۱۰).

در مورد نمونه‌هایی که با بوئن فیکس شده اند، واکنشی تقریباً یکنواخت و قوی در کلیه عناصر و سلولهای لوله‌های منی ساز ملاحظه شد. وجود چنین واکنشی در بررسی انجام شده توسط Arya و همکارانش بر روی رت نیز که فقط از این فیکساتیو استفاده کرده بودند، نیز گزارش شده است (۵). یافته‌های او مبنی بر تمایل گسترده WGA به تمام قسمت‌های غشاء پلاسمایی و سیتوپلاسم کلیه سلولهای اسپرماتوزنیک و سلولهای سرتولی باعث شد که وی WGA را به عنوان مارکری انتخابی و مناسب برای سلولهای خاص و یا

گلیکوکانجیوگیت‌های سطح سلول از عوامل تنظیم کننده‌ای هستند که مانع اتصال لیگاند‌ها به گیرنده‌های غشاء می‌شوند. همچنین خود این ترکیبات نیز به عنوان گیرنده‌های اختصاصی عمل می‌کنند (۱۶). احتمالاً، گلیکوپروتئین‌های غشاء در تمایز و تداخل عمل سلول‌ها در طول اسپرماتوزنز پستانداران نقش مهمی ایفا می‌کنند. واکنش مثبت به لکتین‌ها که به صورت رنگ قهوه‌ای ظاهر می‌شود، يك واکنش اختصاصی است و WGA به قند انتهایی اسید سیالیک متصل می‌شود. لذا واکنش مثبت به WGA نشان دهنده حضور اسید سیالیک می‌باشد (۵). افزایش محتوای اسید سیالیک در این سلول‌ها با پیشرفت تکامل آنها می‌باشد. نقطه مدوری که در مراحل پیشرفته تکامل این سلول‌ها با واکنش شدید دیده می‌شود، احتمالاً ناحیه گلژی سلول است و از آنجایی که گلیکوزیلاسیون در دستگاه گلژی رخ می‌دهد چنین واکنشی قابل پیش بینی است. بیشتر آنزیم‌های آکروزوم گلیکوپروتئین هستند و این دستگاه در سلولهای اسپرماتوزنیک عامل ساخت و تشکیل آکروزوم می‌باشد. این وضعیت در اسپرماتوسیت ثانویه نیز حفظ می‌شود. ظهور و افزایش اسید سیالیک در سلول‌های اسپرماتوگونی و اسپرماتوسیت I و II از دو جنبه قابل بررسی است. اول، نقش اسید سیالیک در ترکیب گلیکوکانجیوگیت‌ها به عنوان يك گیرنده برای لیگاند‌هایی که در پدیده تمایز و تقسیم میوزی مورد نیاز هستند. به طور مثال گلیکوکانجیوگیت‌های حاوی بنیان انتهایی اسید سیالیک در غشاء سلولهای اپی‌تلیوم روده گیرنده توکسین و بیرون وبا هستند، اگرچه که این نقش وضعیتی طبیعی نیست ولی بر نقش اسید سیالیک به عنوان يك گیرنده دلالت می‌کند (۴). از طرفی اسید سیالیک به علت داشتن بار منفی منجر به ایجاد شارژ منفی در سطح سلول می‌گردد (۴). این شارژ منفی نیز ممکن است در نحوه فعالیت فیزیولوژیک غشاء تاثیرگذار باشد. دومین نقش احتمالی مطرح شونده برای اسید سیالیک نقش پوشاندگی آن است (۱۰). اتصال اسید سیالیک باعث پنهان شدن قندهای

6. Burkett B., Schulte B., Spicer S., 1987, Histochemical evaluation of glycoconjugates in the male reproductive tract with lectin-horseradish peroxidase conjugates, *The American Journal of Anatomy*, 178:23-29.
7. Clarke F. M., Keyes S., 1984, Identification of spermatogenic cell plasma membrane glycoproteins by two dimensional electrophoresis and lectin blotting, *J. Cell Science*, 65:233-248.
8. Dixit V. P., Gupta G. L., Agrawal M., 1977, Testicular degeneration and necrosis induced by chronic administration of cannabis extract in dogs, 69(3):299-305.
9. Magargee S. F., Kunze E., Hammerstedt R.H., 1988, Changes in lectine binding features of ram sperm surfaces associated with epididymal maturation and ejaculation, *Biol. Reprod.*, 38(3): 667-685.
10. Montreuil J., Vliegenthart J. F. G., Schachter H., *Glycoproteins II*, Elsevier Science B.V., Amsterdam, 1997, 403-455.
11. Moor H. D. M., Hartman T. D., Holt W. V., 1984, The structure and epididymal maturation of the spermatozoon of the common marmoset, *J. Anatomy*, 138(2):227-235.
12. Saez F. J., Madind J. F., Aparicio R., Alonso E., Hernandez F., 2000, Glycan residues of N- and O-linked oligosaccharides in the premeiotic spermatogenic cells of the urodele amphibian *Pleurodeles Waltl* Characterized by means of lectin histochemistry, *Tissue & Cell*, 32(4):302-311.
13. Soderstrom K. O., Malmi R., Karjalainen K., 1984, Binding of fluorescein isothiocyanate conjugated lectins to rat spermatogenic cells in tissue sections, *Histochemistry*, 80(6):575-579.
14. Srikanth V., Malini T., Arunakaran J., Govindarajula P., Balasubramanian K., 1999, Effects of ethanol treatment on epididymal secretory products and sperm maturation in albino rats, *J. Pharmacol. Exp. Ther.*, 288(2):509-515.
15. Thierry H., Lesley G. H., 1999, The remodeling of glycoconjugates in mice, *Biochemico et Biophysica Acta*, 1473:123-136.
16. Tomoya O. A., Hioaki N., Kazuhiro S., Sonoko N., 2002, Germ cell survival through carbohydrate mediated with sertoli cells, *Science*, 295:124-127.

ارگانل‌های سلولی در بیضه مناسب نداند(۵). با توجه به واکنش های متفاوت سلولهای بافت بیضه به WGA با دو فیکس مختلف چنین به نظر می‌رسد که عامل نتیجه‌گیری Arya احتمالاً استفاده از فیکساتیو بوئن باشد لذا به نظر می‌رسد که در این مورد استفاده از فیکساتیو بوئن مناسب نبوده و با توجه به نتایج بهتر استفاده از فیکساتیو B4G برای WGA توصیه می‌گردد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان مقاله کمال تشکر و قدردانی خود را از حمایت مالی و همکاری های صمیمانه معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد ابراز می‌دارند و خدمات فنی خاتم متجدد درامرکمک به انجام کارهای آزمایشگاهی نیز قابل تقدیر است.

منابع

۱. فاضل علیرضا، مطالعات هیستوشیمیایی ترکیبات قندی سطح سلولی لئوسیت های T در روند تکامل جنینی، مجله دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، جلد ۳۸، شماره ۴۹، ۱۳۷۴، ۳-۱۳.
۲. فاضل علیرضا، قربانی کلخواجه رستم، نقش اختصاصی برخی از گلیکوکانجوگیته‌ها در تکامل اولیه جوانه اندام جنین، مجله علوم پایه پزشکی ایران، جلد ۲، شماره ۳، ۱۳۷۸، ۱۵۸-۱۶۵.
۳. نیکروش محمدرضا، فاضل علیرضا، جلالی مهدی، از مزانشیم تا غضروف: مطالعات لکتین هیستوشیمی در مزانشیم ناحیه شکمی - داخلی لوله عصبی در طی رویانی، مجله علوم پایه پزشکی ایران، جلد ۵، شماره ۲، ۱۳۸۱، ۱۰۶-۱۰۰.
4. Alberts B., Johnson A., Lewis J., Roberts K., Watter P., *Molecular biology of the cell*, Garland Science, New York, Fourth edition, 2002, 592-593.
5. Arya M., Vanha-Perttula T., 1984, Distribution of lectin binding in rat testis and epididymis, *Andrologia*, 16: 495-508.